

بررسی میزان آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار و ارتباط آن با شرایط رویشگاهی در جنگل‌های بلوط ایرانی (*Quercus brantii*) در استان ایلام

احمد حسینی^۱

۱- مریبی پژوهش، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی ایلام، پست الکترونیک: Ah.hosseini977@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۶/۲۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۳/۰۸

چکیده

تنش‌های ناشی از خشکسالی در سال‌های اخیر و به دنبال آن ضعف فیزیولوژیک درختان، افزایش جمعیت سوسک‌های چوبخوار را در جنگل‌های زاگرس به دنبال داشته‌است. به‌منظور ارزیابی میزان آلودگی درختان جنگلی به سوسک چوبخوار در شرایط متنوع رویشگاهی و خصوصیات مختلف ساختار توده، جنگل‌های بلوط شلم واقع در ۱۰ کیلومتری جنوب شهر ایلام انتخاب گردید. با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی ۲۰ واحد همگن از نظر توپوگرافیک در منطقه مورد مطالعه تعیین شد و در هر کدام ۳ پلات ۱۰۰۰ مترمربعی دایره‌ای شکل به صورت تصادفی سیستماتیک به فواصل ۱۰۰ متر از یکدیگر پیاده‌گردید. متغیرها شامل قطر برابر سینه، قطر متوسط تاج درختان، فرم درختان، نوع گونه، درصد خشکیدگی تاج، آلودگی درختان به سوسک چوبخوار و موقعیت رویشگاه مورد ارزیابی و اندازه‌گیری قرار گرفتند. نتایج نشان داد که عوامل توپوگرافیک و خصوصیات توده بر میزان آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار تأثیر دارند. به‌طوری‌که بیشترین میزان آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار در طبقه ارتفاعی ۱۷۰۰-۲۰۰۰ متر از سطح دریا و جهت جغرافیایی جنوب مشاهده گردید. ارتفاع از سطح دریا با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار همبستگی مثبت معنی دار داشت، ولی جهت جغرافیایی همبستگی منفی معنی دار نشان داد. شبیه با میزان و شدت آلودگی ارتباطی نشان نداد. میزان آلودگی در فرم شاخه‌زاد بیشتر از دانه‌زاد بود. میزان آلودگی با افزایش انبوهی توده و عرض تاج درختان رابطه مستقیم نشان داد. شدت آلودگی در طبقات قطری کوچکتر و در کلاسه‌های خشکیدگی تاجی بالاتر بیشتر بود. نتایج تأکید دارد که درختان پس از تنفس خشکی و خشک شدن آلودگی شدید به حشرات چوبخوار پیدا می‌کنند و خسارت حشرات چوبخوار به عنوان عوامل ثانوی در مرگ درختان محسوب می‌شوند. بطورکلی نتایج نشان داد که تنوع در شرایط رویشگاه و ساختار توده موجب تنوع در شدت آلودگی درختان به سوسک چوبخوار شد. بر این اساس می‌توان کانون‌های آلودگی را شناسایی کرده و در حمایت جنگل استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: میزان آلودگی درختان جنگلی، سوسک چوبخوار، شرایط رویشگاه، ساختار توده، بلوط ایرانی، ایلام

گونه‌هایی از سوسک‌های چوبخوار خانواده Buprestidae روی درختان جنگلی بهویژه گونه بلوط آلودگی ایجاد کرده‌اند که از میان آنها گونه *Agrilus hastulifer* در مقایسه با دیگر گونه‌ها غالب بوده و آثار آلودگی آن روی بیشتر درختان جنگلی مشاهده گردیده است (شکل ۱ و ۲). براساس نتایج تحقیقات برخی محققان از جمله Fettig *et al.*, 2007 و نیز جنگل‌گردشی‌های انجام شده در برخی از مناطق جنگلی زاگرس میانی مشاهده گردید که در نقاط مختلف جنگل میزان آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار فرق می‌کند. Nelson و همکاران در سال ۲۰۰۷ طی تحقیقی در جنگل‌های کاج بریتیش کلمبیا نشان دادند که کانون‌های آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار در محدوده ارتفاعی ۸۰۰-۱۰۰۰ متر از سطح دریا و جهت‌های جغرافیایی جنوبی و غربی بیشتر بوده است. همچنین آنها عنوان نمودند که میزان آلودگی در درختان مسن‌تر و در تاج پوشش ۳۰-۸۰ درصد بیشتر مشاهده گردید. همچنین Negron و همکاران (۲۰۰۹) طی تحقیقی نتیجه گرفتند که ارتفاع از سطح دریا و تراکم توده بر الگوهای مرگ و میر درختان و پراکنش سوسک‌های چوبخوار تأثیر معنی‌داری دارند. Fan و همکاران در سال ۲۰۰۸ عنوان نمودند که تراکم درختان، عرض تاج درخت، نوع گونه و درصد خشکیدگی تاج درختان با میزان مرگ و میر و شدت آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار ارتباط معنی‌دار دارند. Greenwood & Weisberg در سال ۲۰۰۸ در نتایج تحقیقی ابراز داشتند که خصوصیات ساختاری توده، بهویژه تراکم درختان با ظهور آفت رابطه مثبت دارد. همچنین محققان دیگری در نتایج تحقیقات خود عنوان کردند که شدت آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار با

مقدمه

خشکیدگی و مرگ و میر درختان از پدیده‌های چند عامله هستند که در قرن اخیر در بسیاری از جنگل‌های دنیا به وجود آورده است. در سال‌های اخیر پدیده خشکیدگی و مرگ و میر درختان در سطوح وسیعی از جنگل‌های زاگرس روی داده است، به‌طوری‌که درختان زیادی بهویژه گونه بلوط را از بین برده است. گرچه این پدیده در سطح منطقه‌ای^۱ روی داده است، اما در سطوح کوچکتر و محلی^۲ با شدت‌های متفاوتی ظاهر شده است. تحقیقات انجام شده در سایر نقاط دنیا نشان داد که مرگ و میر درختان در سطح جنگل‌ها بطور یکسان و یکنواخت اتفاق نمی‌افتد و در موقعیت‌های مختلف توپوگرافیک با هم فرق دارد (Guarin & Taylor, 2005 Stephenson, 1990). یکی از عواملی که در ترکیب عوامل چندگانه بر پدیده خشکیدگی و مرگ و میر درختان دخالت دارند، طغیان سوسک‌های چوبخوار می‌باشد. این عوامل زنده در برخی از جنگل‌های دنیا به عنوان عوامل ثانویه در مرگ و میر درختان شناخته شده‌اند، چون در صورت تنفس‌های محیطی از قبیل Mattson & Haack, 1987 در جنگل‌های زاگرس سوسک‌های چوبخوار بعد از ظهور خشکسالی‌های اخیر و به‌دلیل تنش‌های خشکی و ضعف فیزیولوژیک درختان طغیان کرده و روند مرگ و میر درختان سرخشکیده حساس به خشکی را تسريع کرده‌اند. نتایج جوزیان و عبایی در سال ۱۳۹۰ در دامنه‌های کوه شلم و مناطق همجوار نشان داد که

-
- 1- Regional
2- Local

چوبخوار در شرایط متنوع رویشگاهی و خصوصیات مختلف ساختار توده در جنگل‌های بلوط ایرانی در استان ایلام بوده است.

فاکتورهای رویشگاهی و ساختاری توده ارتباط معنی‌دار داشته و تأثیر می‌پذیرند (Steele *et al.*, 1996; Sartwell, 1971; Amman, 1973; Sartwell and Stevens, 1975; (Hedden, 1981; Fettig *et al.*, 2007, ارزیابی میزان آسودگی درختان جنگلی به سوسک‌های

شکل ۱- آثار فعالیت سوسک‌های چوبخوار روی درخت بلوط ایرانی (عکس سمت راست) لارو سوسک گونه *Agrilus hastulifer* (عکس سمت چپ)

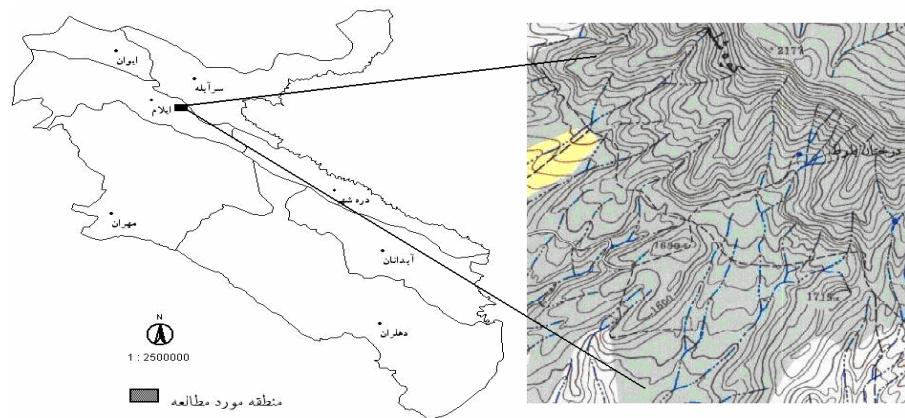
شکل ۲- درخت بلوط کاملاً خشک شده در نتیجه خسارت آفت

بیشتری برخوردار بود. گونه درختی غالب آن بلوط می باشد. این منطقه در محدوده ارتفاعی ۱۵۰۰ متر تا ۲۰۰۰ متر از سطح دریا، با چهار جهت جغرافیایی قرار داشته، و از شیب های متنوع برخوردار است.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه:

منطقه مورد مطالعه بخشی از کوه شلم بوده و در ۱۰ کیلومتری جنوب شهر ایلام قرار دارد. درختان این منطقه نسبت به جنگل های اطراف از شدت خشکیدگی

شکل ۳- موقعیت منطقه مورد مطالعه در استان ایلام

توپوگرافیک بدست آمد. در هر واحد همگن ۳ پلات دایره ای ۱۰۰۰ مترمربعی به صورت تصادفی سیستماتیک پیاده شد و متغیرهای قطر برابر سینه تمام درختان و جست ها (قطر بالای ۵ سانتیمتر)، قطر بزرگ و کوچک تاج درختان (متر)، فرم درختان، نوع گونه، خشکیدگی تاج درختان (درصد) و نیز مشخصات رویشگاهی (درصد شیب، جهت جغرافیایی (درجه)، ارتفاع از سطح دریا (متر)) اندازه گیری و ثبت گردید. همچنین کلاس هندی خشکیدگی تاج هر یک از درختان بر اساس کلاس هندی Kabrick و همکاران (۲۰۰۸) انجام شد (سالم = کمتر از ۵٪ خشکیدگی تاجی، ضعیف = ۵-۳۳٪ خشکیدگی تاجی، ملایم = ۶۶-۳۴٪ خشکیدگی تاجی، شدید = بیش از ۶۶٪ خشکیدگی تاجی) و تعداد درختان متعلق به هر گروه شمارش گردید.

روش تحقیق

ابتدا محدوده منطقه مورد مطالعه بر روی نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ تعیین گردید. سپس به کمک سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) لایه های شیب، جهت و ارتفاع از سطح دریا تهیه شد. جهت جغرافیایی به چهار جهت اصلی، شیب بر حسب درصد به سه طبقه ($0-30^{\circ}$) و ($30-60^{\circ}$) و ($60-90^{\circ}$) ارتفاع از سطح دریا به دو طبقه ($1500-1700$ متر) و ($1700-2000$ متر) تقسیم شد. براساس روی هم گذاری لایه های طبقه بندی شده فوق، سطح منطقه مورد مطالعه مونه بندی شد و تعداد ۲۰ واحد همگن از نظر

3- stratification

کولموگروف اسمیرنوف و برای همگنی واریانس‌ها از آزمون لون استفاده گردید. به منظور بررسی وجود تغییرات میزان (تعداد در هکتار درختان آلوده به سوسک در هر پلات) و شدت (درصد درختان آلوده به سوسک در هر پلات) آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار در سطح واحدهای همگن از تجزیه واریانس یکطرفه استفاده شد. همچنین برای بررسی ارتباط بین میزان و شدت آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار و متغیرهایی از قبیل فاکتورهای توپوگرافی، خصوصیات توده و متغیرهای خشکیدگی درختان از همبستگی پیرسون و نیز آنالیز DCA استفاده گردید. لازم به ذکر است که به منظور استفاده منطقی از داده‌های جهت جغرافیایی در روابط همبستگی، این داده‌ها از طریق فرمول زیر کمی گردیدند.

$$\text{جهت جغرافیایی (درجه)} = \cos(45^\circ) + 1$$

گونه بلوط ایرانی می‌باشد (جدول ۳). براساس نتایج آماربرداری‌ها تمامی گونه‌های درختی آلوده به سوسک‌های چوبخوار بودند که میزان آلودگی به سوسک‌های چوبخوار در گونه بلوط بیشتر از سایر گونه‌ها بود. به طوری که درصد آلودگی در گونه بلوط $\frac{67}{53}$ درصد (بیشتر از درصد آلودگی در کل گونه‌ها بود. همچنین نتایج درصد آلودگی درختان مرده را بیشتر از درختان زنده نشان می‌دهد (جدول ۴).

همچنین تمام درختان واقع در پلات‌ها از نظر وجود علائم و آثار سوسک‌های چوبخوار مورد بررسی قرار گرفتند که تعداد درختان آلوده به سوسک چوبخوار در هر پلات به عنوان میزان آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار و نیز درصد درختان آلوده در هر پلات به عنوان شدت آلودگی درختان، به سوسک‌های چوبخوار قلمداد گردید. لازم به ذکر است که در ارزیابی وضعیت آلودگی درختان گونه خاصی از سوسک‌های چوبخوار مدنظر نبوده است بلکه بطورکلی هر درخت از نظر وجود یا عدم وجود علائم آلودگی سوسک‌های چوبخوار بدون توجه به نوع گونه سوسک ارزیابی شده است.

تجزیه و تحلیل داده‌ها:

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS استفاده شد. برای بررسی نرمال‌بودن داده‌ها از آزمون

نتایج

بررسی وضعیت آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار در منطقه مورد مطالعه: به طورکلی در منطقه مورد مطالعه ۶ گونه درختی و درختچه‌ای وجود دارد که درصد فراوانی درختی متعلق به گونه بلوط ایرانی (*Quercus brantii*) است (جدول ۱). تمامی گونه‌های درختی با شدت‌های متفاوتی دچار سرخشکیدگی و مرگ و میر شده‌اند. به طورکلی بیشترین میزان خشکیدگی و مرگ و میر درختی متعلق به

جدول ۱- گونه‌های درختی و درختچه‌ای موجود در منطقه مورد مطالعه

فرم رویشی درختچه‌ای		فرم رویشی درختی	
اسم علمی	اسم فارسی	اسم علمی	اسم فارسی
<i>Cerasus microcarpa</i> (C. A. Mey.)Boiss.	رانتس	<i>Quercus brantii</i> Lindl. var. <i>persica</i> (Jaup.&Spach)	بلوط ایرانی
<i>Crataegus punctica</i> C. Koch.	زالزالک	<i>Pistacia atlantica</i> Desf.	بنه
<i>Amygdalus orientalis</i> Duh.	بخارک	<i>Acer monspessulanum</i> L.	کیکم

جدول ۲- آزمون نرمال بودن داده‌های آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار

کولموگروف-اسمیرنوف		
Sig	df	آمار
۰/۰۱۰	۶۰	۰/۲۴۹
۰/۰۵۹	۶۰	۰/۱۵۲
۰/۰۷۶	۶۰	۰/۱۹۶
۰/۰۹	۶۰	۰/۱۰۶

تعداد درختان آلوده به سوسک‌های چوبخوار
درصد درختان آلوده به سوسک‌های چوبخوار
تعداد درختان مرده در هکتار
درصد درختان مرده

جدول ۳- خلاصه آماری متغیرهای خشکیدگی و مرگ و میر درختی در منطقه مورد مطالعه

بلوط	کل گونه‌ها	متغیرهای خشکیدگی
۳۴/۵۰	۳۵/۳۳	تعداد درختان مرده در هکتار
۱۵/۲۴	۱۴/۸۰	درصد درختان مرده
۱۴/۵۵	۱۳/۸۰	درصد درختان مرده شاخه‌زاد
۲۰/۹۷	۱۷/۹۹	درصد درختان مرده دانه‌زاد
۱۹/۹۳	۲۰/۳۷	درصد درختان با تاج سالم
۱۴/۹۱	۴۱/۸۸	درصد درختان با خشکیدگی تاجی ضعیف
۱۹/۵۷	۱۹/۵۰	درصد درختان با خشکیدگی تاجی متوسط
۱۸/۶۰	۱۸/۲۵	درصد درختان با خشکیدگی تاجی شدید

جدول ۴- خلاصه آماری متغیرهای آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار در منطقه مورد مطالعه

متغیرهای آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار	میانگین
درصد درختان آلدده به سوسکهای چوبخوار	۶۶/۲۷
درصد درختان بلوط آلدده به سوسکهای چوبخوار	۶۷/۵۳
درصد درختان زنده آلدده به سوسکهای چوبخوار	۶۱/۱۴
درصد درختان مرده آلدده به سوسکهای چوبخوار	۶۴/۸۰

درختان به سوسکهای چوبخوار همبستگی معنی دار و منفی داشت. شبیب با میزان و شدت آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار ارتباطی نشان نداد (جدول ۷). همچنین نتایج رسته بندی آنالیز تطبیقی قوس گیری شده^۱ نیز نشان داد که از بین عوامل توپوگرافیک فقط عامل ارتفاع از سطح دریا همجهت و همسو با متغیرهای آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار و به موازات مؤلفه اول تغییر می کند. به عبارت دیگر فقط عامل ارتفاع از سطح دریا با میزان و شدت آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار ارتباط معنی دار و مستقیم دارد (شکل ۴ و ۵).

تأثیر عوامل توپوگرافی بر میزان و شدت آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار:

نتایج تجزیه واریانس یکطرفه نشان داد که عوامل توپوگرافی بر میزان و شدت آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار تأثیر معنی دار داشتند، به طوری که میزان و شدت آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار در سطح واحدهای همگن توپوگرافیک مختلف یکنواخت نبوده و فرق می کند (جدول ۶). همچنین نتایج همبستگی عوامل توپوگرافی با متغیرهای آلدگی درختان به سوسکهای چوبخوار نشان داد که ارتفاع از سطح دریا همبستگی مشبت و معنی داری با میزان و شدت آلدگی دارد. به طوری که جهت جغرافیایی فقط با شدت آلدگی

جدول ۵- نتایج آزمون همگنی واریانس ها

Sig.	df2	df1	آماره لون	
۰/۰۲۲	۴۰	۱۹	۲/۱۲	تعداد درختان آلدده به سوسکهای چوبخوار
۰/۰۰۱	۴۰	۱۹	۳/۳۶	درصد درختان آلدده به سوسکهای چوبخوار

1- DCA: Detrended Correspondence Analysis

جدول ۶- نتایج تجزیه واریانس متغیرهای آلودگی سوسک در سطح واحدهای همگن در منطقه مورد مطالعه

Sig	F	میانگین مربعات	df	مجموع مربعات	
۰/۰۰۰	۲۸/۳۵	۶۴۹/۶۴	۱۹	۱۲۲۴۳/۰۷	تعداد درختان آلوده به سوسکهای چوبخوار
					بین گروهی
					درون گروهی
۰/۰۰۰	۵/۶۲	۱۳۷۴/۸۶	۱۹	۲۶۱۲۲/۴۲	درصد درختان آلوده به سوسکهای چوبخوار
					بین گروهی
					درون گروهی
				۳۵۹۱۴/۱۱	کل

جدول ۷- نتایج همبستگی پیرسون عوامل توپوگرافی با متغیرهای آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار در منطقه مورد مطالعه

جهت	شیب	ارتفاع از سطح دریا	
-۰/۱۱۵ ^{ns}	-۰/۱۵۱ ^{ns}	۰/۸۰۲ ^{**}	تعداد درختان آلوده به سوسکهای چوبخوار
-۰/۳۷۰ ^{**}	۰/۰۹۵ ^{ns}	۰/۶۴۷ ^{**}	درصد درختان آلوده به سوسکهای چوبخوار

** معنی دار در سطح ۱ درصد، ns عدم معنی دار بودن

به نحوی که نتایج رسته‌بندی DCA هم نشان داد که تراکم، رویه زمینی و انبوهی تاج پوشش توده با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار هم جهت و همسو بوده و ارتباط معنی دار و مستقیم دارند ولی قطر برابر سینه و درصد دانه‌زادی (فرم توده) با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار هم جهت و همسو نبوده و ارتباط معنی دار و غیرمستقیم را نشان دادند (شکل ۴ و ۵).

ارتباط خصوصیات توده با شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار:

نتایج نشان داد که بین تراکم، رویه زمینی و انبوهی تاج پوشش توده با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد، اما قطر برابر سینه، درصد آمیختگی بلوط (ترکیب گونه‌ای) و درصد دانه‌زاد بودن توده با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار همبستگی معنی دار و منفی داشتند (جدول ۸).

جدول ۸- نتایج همبستگی پرسون متغیرهای ساختاری توده با آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار در منطقه مورد مطالعه

درصد دانهزاد	درصد بلوط	آمیختگی	انبوهی	تاج پوشش	رویه زمینی	شاخص تراکم توده	قطر برابر سینه	تراکم	تعداد درختان آلوده به سوسکهای چوبخوار	درصد آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار
-۰/۴۷۵**	-۰/۰۹۳ns		۰/۸۴۰**	۰/۶۷۲**	۰/۸۰۴**	-۰/۰۵۷۸**	۰/۹۶۲**			
-۰/۰۸۰ns	-۰/۲۹۸*		۰/۳۶۳**	۰/۳۶۲**	۰/۴۱۶**	-۰/۰۳۹۸**	۰/۴۹۴**			

** معنی دار در سطح ۱ درصد، ns عدم معنی دار بودن، * معنی دار بودن در سطح ۵ درصد

آنالیز DCA متغیرهای خشکیدگی درختان ضمن اینکه در راستای مؤلفه اول یا افقی (مؤلفه معرف بیشترین تغییرات متغیرها) تغییر کرده‌اند، بلکه در ارتباط با متغیرهای آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار تفاوت‌هایی را نشان دادند. بدین صورت که میزان خشکیدگی در کلاسه‌های ملایم، متوسط و شدید با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار همسو بوده و ارتباط مستقیم داشتند، اما فراوانی درختان سالم در کلاسه بدون خشکیدگی تاجی (سالم و شاداب) با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار همبستگی معنی دار و منفی داشتند (جدول ۹). نتایج رسته‌بندی DCA نیز صحت نتایج همبستگی را تأیید نمود (شکل ۴ و ۵).

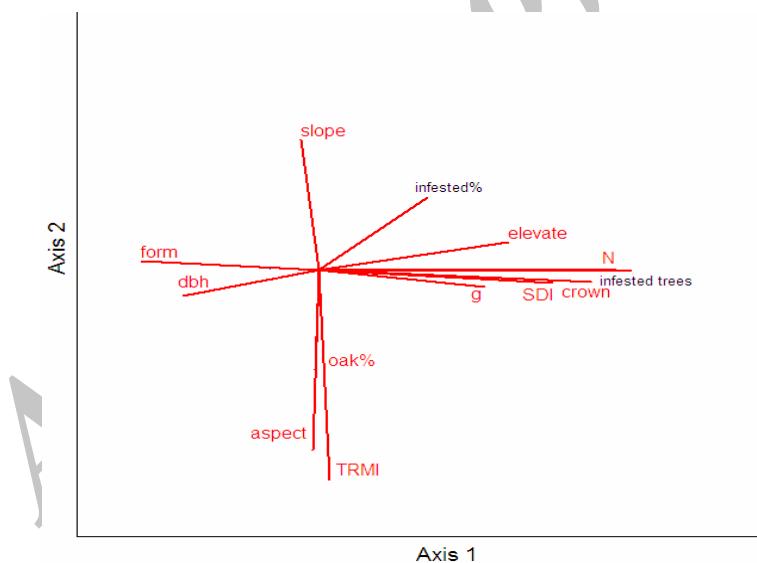
ارتباط خشکیدگی درختان با میزان و شدت آلودگی به سوسکهای چوبخوار:

نتایج نشان داد که بین میزان و شدت خشکیدگی درختان و فراوانی درختان در کلاسه‌های خشکیدگی تاجی ملایم، متوسط و شدید با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد، اما فراوانی درختان در کلاسه بدون خشکیدگی تاجی (سالم و شاداب) با میزان و شدت آلودگی درختان به سوسکهای چوبخوار همبستگی معنی دار و منفی داشتند (جدول ۹). نتایج رسته‌بندی DCA نیز صحت نتایج همبستگی را تأیید نمود (شکل ۳). در

**جدول ۹- نتایج همبستگی پیرسون بین خشکیدگی درختان و میزان آلودگی درختان
به سوسک‌های چوبخوار در منطقه مورد مطالعه**

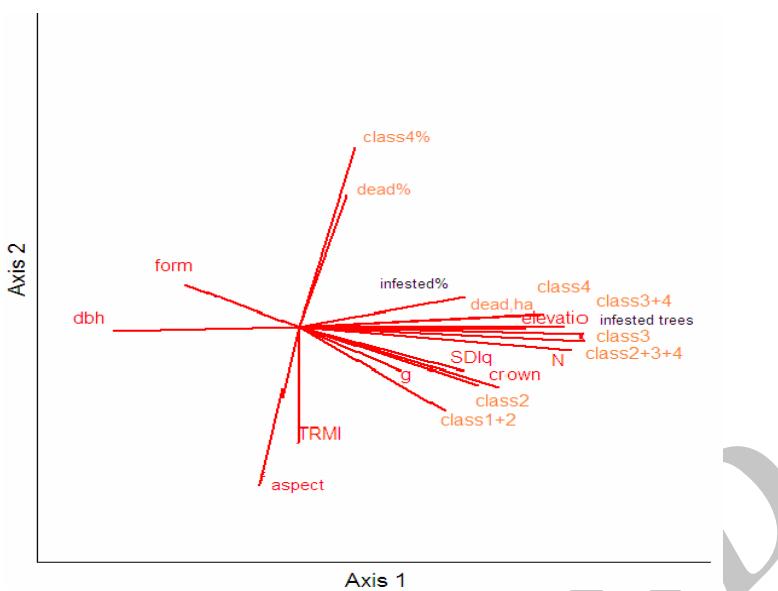
تعداد درخت مرده	درصد مرگ	ثانی سال و شمار ز	پیکا لر منطق ه	خشکید گی در شید ید	خشکید گی متوسط + شدید	خشکید گی متوسط +	شدید	خشکید گی سلام + شدید
تعداد درختان								
آلوده به سوسک‌های چوبخوار	۰/۷۵۰ **	-۰/۱۲۳ ns	۰/۲۷۲ *	۰/۸۴۶ **	۰/۸۸۵ **	۰/۷۸۶ **	۰/۱۸۵ ns	۰/۸۹۳ **
درصد درختان	۰/۴۵۶ **	-۰/۲۶۳ *	۰/۴۵۲ **	۰/۵۰۶ **	۰/۳۹۴ **	۰/۲۶۴ *	۰/۵۸۷ **	۰/۵۸۹ **
آلوده به سوسک‌های چوبخوار								

● معنی دار بودن در سطح ۵ درصد ** معنی دار در سطح ۱ درصد، ns عدم معنی دار بودن

**شکل ۴- رسته‌بندی (DCA) متغیرهای توپوگرافی و ساختاری توده با میزان آلودگی درختان
به سوسک‌های چوبخوار در منطقه مورد مطالعه**

= فرم توده، dbh = قطر برابر سینه درخت، slope = ارتفاع از سطح دریا، infested% = درصد آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار، infested trees = تعداد درختان آلوده به سوسک‌های چوبخوار، N = تعداد درخت در هکتار، G = رویه زمینی، SDI = شاخص تراکم توده، aspect = جهت حفرافایی، oak% = درصد آمیختگی گونه بلوط در توده، TRMI = انبوهی تاج پوشش توده، trim = شیب، form = شاخص رطوبت نسبی توپوگرافیک، crown = گونه بلوط در توده

شکل ۵- رسته‌بندی DCA متغیرهای توپوگرافی، خصوصیات ساختار توده و متغیرهای خشکیدگی درختان با میزان آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار در منطقه مورد مطالعه

= فرم توده، dbh = قطر برابر سینه درخت، $form$ =ارتفاع از سطح دریا، $infested\%$ =درصد آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار، $dead\%$ =تعداد درختان آلوده به سوسک‌های چوبخوار، N =تعداد درخت در هکتار، G =رویه زمینی، SDI =شاخص تراکم توده، $crown$ =ابوهی تاج پوشش توده، $slope$ =شیب، $TRMI$ =شاخص رطوبت نسبی توپوگرافیک، $aspect$ =جهت چغرافیایی، g =درصد آمیختگی گونه بلوط در توده، $dead/ha$ =درختان مرده، $class1$ =تعداد درختان مرده در هکتار، $class2$ =تعداد درختان با خشکیدگی تاجی ضعیف، $class3$ =تعداد درختان با خشکیدگی تاجی متوسط، $class4$ =تعداد درختان با خشکیدگی تاجی شدید، $class4\%$ =درصد درختان با خشکیدگی تاجی شدید، $class1+2$ =مجموع تعداد درختان با تاج سالم و درختان با خشکیدگی تاجی ضعیف، $class3+4$ =مجموع تعداد درختان با خشکیدگی تاجی متوسط و شدید، $class2+3+4$ =مجموع تعداد درختان با خشکیدگی تاجی ضعیف، متوسط و شدید).

جابجایی از درختی به درخت دیگر هستند، اما شدت و ضعف انتشار آنها در بین درختان توده بطور مستقیم و غیرمستقیم متأثر از شرایط مختلف رویشگاهی و تنوع توپوگرافیک است. همچنین خصوصیات متنوع ساختار توده در نقاط مختلف جنگل به دلیل ایجاد شرایط میکروکلیمایی مختلف نقش متفاوتی در انتشار جمعیت سوسک‌های چوبخوار دارد.

براساس نتایج بدست آمده می‌توان گفت که فاکتورهای رویشگاهی و ساختاری توده از عوامل مهمی هستند که نقش کنترل‌کننده‌ای در وقوع پدیده‌هایی مانند مرگ و میر درختان و درصد آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار دارند. سوسک‌های چوبخوار گرچه از عوامل ثانویه در فرایند زوال درختان هستند، اما زمانی که درختان تحت تنش و ضعف قراردارند، مرگ و میر آنها را تسريع می‌کنند. این عوامل گرچه زنده هستند و به راحتی قادر به

بحث

براساس نتایج بدست آمده می‌توان گفت که فاکتورهای رویشگاهی و ساختاری توده از عوامل مهمی هستند که نقش کنترل‌کننده‌ای در وقوع پدیده‌هایی مانند مرگ و میر درختان و درصد آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار دارند. سوسک‌های چوبخوار گرچه از عوامل ثانویه در فرایند زوال درختان هستند، اما زمانی که درختان تحت تنش و ضعف قراردارند، مرگ و میر آنها را تسريع می‌کنند. این عوامل گرچه زنده هستند و به راحتی قادر به

همچنین درختان در این نقاط بیشتر و زودتر دچار تنش خشکی شده و آسیب‌پذیرترند. Nelson و همکاران (۲۰۰۷) هم در نتایج خود به این نکته اذعان نموده‌اند. در جنگل‌های منطقه مورد مطالعه، گونه بلوط بیشترین میزان آلودگی به سوسک‌های چوبخوار را داشت. گونه‌های درختی و درختچه‌ای با وجود فراوانی کم در مقایسه با درختان بلوط آلوده به سوسک‌های چوبخوار بودند، ولی درصد آلودگی آنها کمتر از بلوط بود. نتایج حاضر با نتایج Fan و همکاران (۲۰۰۸) مطابقت داشت. در جنگل‌گردشی‌های به عمل آمده مشخص شد که بیشتر مرگ و میرهای درختان به صورت لکه‌ای و کپه‌ای بوده‌است و در جاهایی که درختان نزدیکتر به هم بودند، خشکیدگی و آلودگی بیشتری اتفاق افتاده است. نتایج آماربرداری‌ها هم صحت مشاهدات انجام شده را تأیید نمود. نتایج نشان داد که انبوهی توده، نوع گونه، قطر برابر سینه و قطر تاج درختان بر شدت آلودگی سوسک تاثیر معنی‌دار دارد. با افزایش تراکم توده فاصله درختان نسبت به هم کم می‌شود و فشار رقابتی ریشه‌ای و تاجی آنها بر یکدیگر افزایش می‌یابد. همچنین با افزایش تراکم توده بالطبع انبوهی تاج پوشش بالا می‌رود. با افزایش تاج پوشش درختی از طرفی زیست‌توده^۱ زنده توده جنگلی افزایش یافته و نیاز آبی آن بیشتر می‌شود و از طرف دیگر رقابت بین درختان شدیدتر می‌شود. در نتیجه در اثر تنش‌های خشکی بیشتر تحت تأثیر قرار گرفته و ضعف فیزیولوژیک پیدا می‌کند که به صورت سرخشکیدگی‌های تاجی دیده می‌شود. در چنین شرایطی حضور سوسک‌های

چوبخوار تأثیر دارد. در منطقه مورد مطالعه آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار در طبقه ارتفاعی ۱۷۰۰–۲۰۰۰ متر از سطح دریا بیشتر از طبقه ارتفاعی پایین‌تر بوده است. دلیل احتمالی آن می‌تواند بدلیل فراوانی بیشتر پایه‌های شاخه‌زاد در ارتفاعات بالا باشد. جست‌گروه‌ها از طرفی بدلیل داشتن جست‌های زیاد و رقابت بین جستی و حساسیت بیشتر به تنش خشکی نسبت به پایه‌های دانه‌زاد و از طرفی بدلیل کم‌قطر بودن بیشتر جست‌های سازگارتر با سرشت آلودگی سوسک‌های چوبخوار هستند، بیشتر مورد هجوم سوسک‌های چوبخوار قرار می‌گیرند و چون فراوانی پایه‌های شاخه‌زاد نسبت به پایه‌های دانه‌زاد در ارتفاعات بالاتر بیشتر است، بنابراین درصد پایه‌های سرخشکیده و آلوده به سوسک‌های چوبخوار بیشتر است. همچنین علاوه بر زیاد بودن تعداد جست‌های در هر جست‌گروه، تعداد جست‌گروه‌ها بیشتر از پایه‌های دانه‌زاد است و تحت فشار رقابتی بیشتری برای کسب رطوبت خاک قرار گرفته و دچار تنش خشکی شدیدتری می‌شوند. این یافته‌ها با نتایج Fan *et al.*, 2008; Greenwood & Weisberg, 2008 and Nelson *et al.*, Negron *et al.*, 2009 ۲۰۰۷ همخوانی داشت. اما با نتایج از نظر توزیع ارتفاعی انتشار سوسک‌ها همخوانی نداشت. البته نامبرده دلایلی از قبیل تراکم بیشتر توده در طبقات ارتفاعی بالا را اشاره نموده که با شرایط جنگل مورد مطالعه از نظر توزیع ارتفاعی تراکم توده مشابه دارد. همچنین در ارتفاعات بالا، اغلب خاک مناسب حفظ رطوبت نبوده و به صورت سنگلاخی است. همچنین نتایج نشان داد که در جهت‌های جغرافیایی جنوبی و غربی درصد آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار بیشتر است. در این جهت‌ها هوا گرمتر و خشکتر است و با وقوع خشکسالی بر میزان خشکی آن افزوده می‌شود.

منابع مورد استفاده

- جوزیان، ع و عبائی، م. ۱۳۹۰، طغیان چوبخوار بلوط *Agrius hastulifer* (Coleoptera, Buprestidae) خشکسالی سال‌های اخیر در جنگل‌های استان ایلام. هماشی ملی جنگل‌های زاگرس مرکزی، قابلیت‌ها و تنگناها، ۸، ص.
- Amman, G.D., 1973. Population changes of the mountain pine beetle in relation to elevation. *Environmental Entomology*, 2: 541–547.
 - Fan, Z., Kabrick, J. M., Spetich, M. A., Shifley, S. R., Jensen, R. G., 2008. Oak mortality associated with crown dieback and oak borer attack in the Ozark Highlands. *Forest ecology and management*, 255: 2297-2305.
 - Fettig, C.J., Klepzig, K.D., Billings, R.F., Munson, A.S., Nebeker, T.E., Negro' n, J.F., Nowak, J.T., 2007. The effectiveness of vegetation management practices for prevention and control of bark beetle infestations in coniferous forests of the western and southern United States. *Forest ecology and management*, 238: 24–53.
 - Greenwood D. L. and Weisberg P. J., 2008. Density-dependent tree mortality in pinyon-juniper woodlands, *Forest Ecology and Management*, 255: 2129-2137.
 - Guarin, A., Taylor, A.H., 2005. Drought triggered tree mortality in mixed conifer forests in Yosemite National Park, California, USA. *Forest ecology and management*, 218: 229-244.
 - Hedden, R. L., 1981. Hazard-rating system development and validation: an overview 9–12. In: Hedden, R. L., Barras, S. J., Coster, J. E. (Eds.), *Symposium Proceedings: Hazard Rating Systems in Forest Pest Management*. GTR-WO-27. U.S. Department of Agriculture, Forest Service, Washington, DC.
 - Kimoto, T. and Duthie-Holt, M., 2006. Exotic forest insect guidebook, Canadian Food Inspection Agency, PP.113.
 - Mattson W.J. and Haack R. A., 1987. The role of drought in outbreaks of plant-eating insects. *Bioscience*, 37: 110–118.
 - Negro'n J. F., McMillin J. D., Anhold J. A. and Coulson D., 2009. Bark beetle-caused mortality in a drought-affected ponderosa pine landscape in Arizona, USA., *Forest Ecology and Management*, 257: 1353–1362.
 - Nelson, T. A., Boots B., Wulder, M. A. & Carroll, A. L., 2007. Environmental characteristics of mountain pine beetle infestation hot spots, BC Journal of Ecosystems and Management, 8(1): 91-108.
 - Sartwell, C., 1971. Thinning ponderosa pine to prevent outbreaks of mountain pine beetle 41–52. In:

چوبخوار بیشتر شده و درختان تحت تنش را بیشتر مورد حمله قرارداده و روند خشکیدن و مرگ آنها را تسريع می‌بخشد. نتایج نشان داد که میزان آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار در درختان با قطر کمتر بیشتر می‌باشد. از طرفی میزان خشکیدگی و مرگ و میر درختی در درختان کم قطرتر بیشتر بود. این نتایج بیان می‌کند که الگوی آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار با الگوی مرگ و میر درختان همخوانی دارد. بنابراین می‌توان گفت که سوسک‌های چوبخوار بیشتر بر روی درختان کم قطرتر و نیز درختان ضعیفتر متشر شده و آنها را راحت‌تر از بین می‌برند. یافته‌های فوق در خصوص تأثیر متغیرهای توده بر انتشار سوسک‌های چوبخوار و میزان آلودگی درختان به این سوسک‌ها با نتایج سایر محققان همخوانی دارد. Nelson et al., 2007; Fan et al., 2008; Greenwood & Weisberg, 2008; Negron et al., 2009; Steele et al., 1996; Sartwell, 1971; Amman, 1973; Sartwell and Stevens, 1975; Hedden, 1981; Fettig et al., 2007
به‌طور کلی می‌توان گفت که ناهمگنی شرایط توپوگرافیک رویشگاه و تنوع خصوصیات ساختار توده از جمله عوامل مهمی هستند که در ناهمگنی شدت آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار تأثیر دارند، اما استقرار توده‌هایی با خصوصیات مختلف روی رویشگاه تأثیر اکولوژیک گذاشته و موجب تعدیل یا تشدید شرایط آن می‌شود. بنابراین در مدیریت کنترل سوسک‌های چوبخوار باید اثرهای رویشگاه و توده را به صورت همزمان در نظر گرفت (رجوع شود به شکل‌های ۴ و ۵) و از نتایج کلی آنها در شناسایی کانون‌های آلودگی درختان به سوسک‌های چوبخوار و انتشار آنها و تدوین راهکارهای مدیریتی استفاده نمود.

- Steele R., Williams, R.E., Weatherby, J.C., Reinhardt, E.D., Hoffman, J.T. and Their, R.W., 1996. Stand Hazard Rating for Central Idaho Forests. GTR-INT-332. U.S. Department of Agriculture, Forest Service, Intermountain Research Station, Ogden, UT, 29 pp.
- Stephenson, N.L., 1990. Climatic control of vegetation distribution: the role of water balance. American Naturalist. 135: 649-670.
- Baumgartner, D. M. (Ed.), Proceedings, Precommercial Thinnings of Coastal and Intermountain Forests in the Pacific Northwest, Cooperative Extension Service and Department of Forestry and Range Management. Washington State University, Pullman, WA.
- Sartwell, C., Stevens R. E., 1975. Mountain pine beetle in ponderosa pine: prospects for silvicultural control in second growth stands. Journal of Forestry. 73: 136-140.

Archive of SID